Schubertíada
Vilabertran

Cosmos Quartet
Katharina Konradi, soprano
Joseph Middleton, piano

Dissabte 17 d'agost de 2024
20:30 h

FRANZ SCHUBERT (1797 — 1828)

24' **Quartet per a cordes n. 10 en mi bemoll major,** D. 87 (1813)
- Allegro più moderato
- Scherzo: Prestissimo
- Adagio
- Allegro

FRANZ SCHUBERT / JOSÉ MARÍA SÁNCHEZ VERDÚ (1968)*

13' **Lieder de Schubert per a soprano i quartet** (2024)
- Wandrers Nachtlied II, D. 768 (1824)
- An den Mond, D. 259 (1815)
- Gretchen am Spinnrade, D. 118 (1814)

Estrena a Catalunya. Coproducció amb el Festival de Música y Danza de Granada

PAUSA

FRANZ SCHUBERT

11' **Gesänge aus "Wilhelm Meister",** D. 877 (1826)
- n. 2 Heiß mich nicht reden
- n. 3 So lasst mich scheiden
- n. 4 Nur wer die Sehnsucht kennt

4' **Ungarische Melodie en si menor,** D. 817 (1824)*

7' **Impromptu en sol bemoll major,** D. 899/3 (1827)
- Andante

13' **Im Frühling,** D. 882 (1826)
Lied der Anne Lyle, D. 830 (1825)
Frühlingsglaube, D. 686 (1820)
Rastlose Liebe, D. 138 (1815)

Conferència — 19:15 h

LES SCHUBERTÍADES D'ABANS
A càrrec de Sílvia Pujalte

*Primera audició a la Schubertíada.

Fes-te Amic de la Schubertíada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertíada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertíada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació Franz Schubert

LIED THE FUTURE

Sabadell Fundació

Celebrar la música de Schubert

Sílvia Pujalte Piñán
Divulgadora musical

Durant els anys 30 del segle XIX, pocs anys després de la mort de Schubert, Franz Liszt va fer els primers arranjaments dels seus lieder; eren transcripcions per a piano sol i van contribuir considerablement a la difusió d'una obra encara poc coneguda. Un altre apassionat de la música de Schubert, infatigable editor i divulgador de la seva obra, va ser Johannes Brahms, que va arranjar-ne també alguns lieder; en aquest cas, de manera sorprenent per a l'època, va fer-ho per a baríton i orquestra. Ja a mitjan segle XX, Aribert Reimann va arranjar per a veu i quartet de corda lieder de Liszt, Brahms i, naturalment, Schubert, i aquesta és la formació que ha triat també el compositor José María Sánchez Verdú per a l'obra d'estrena, que escoltarem aquest vespre.

Abans, però, iniciant aquest programa íntegrament dedicat a **Franz Schubert**, escoltarem un dels primers quartets del compositor. El novembre de 1813, el jove Franz, de setze anys, es trobava en un moment de pausa entre la seva marxa a l'octubre de l'Stadtkonvikt, l'internat a on havia estudiat durant cinc anys, i l'entrada al desembre a la Normal-Hauptschule, on es formaria com a mestre. Va ser llavors que va compondre el **Quartet per a cordes n. 10**, destinat, com les altres peces per a aquesta formació que havia escrit aquell any, a ser interpretat en família: el quartet el formaven els seus germans Ferdinand i Ignaz, el pare, i ell mateix. És una obra lluminosa i lleugera, en la qual sentim trets de Haydn, Mozart i Beethoven (no debades el jove era un estudiant conscienciós), però també trets propis que serien una constant en la seva obra, com l'abundor de melodies.

Encara no havia passat un any des de la composició d'aquest quartet que Schubert escrivia, l'octubre de 1814, ***Cretchen am Spinnrade***; així s'iniciaven, oficiosament, la història del lied romàntic i el seu "any dels miracles", el 1815, un any extremadament

prolífic. Aquest lied, juntament amb ***An den Mond*** i ***Wandrers Nachtlied II***, tots tres amb poema de Johann Wolfgang von Goethe, són els triats per Sánchez Verdú per a la seva obra per a soprano i quartet.

Començarem la segona part del concert també amb lieder amb poemes de Goethe, però si abans n'escoltàvem alguns dels primers, ara en seran els últims: el 1826 Schubert s'acomiadava de la seva brillant *col·laboració* amb el prohom amb els Gesänge aus *"Wilhelm Meister"*, tres emotives cançons de Mignon: a ***Heiss mich nicht reden***, la solemnitat i l'atmosfera religiosa acompanyen la fermesa amb què Mignon es reafirma en la custòdia del seu secret, un secret que no arribarem a conèixer mai; a ***So lass mich scheinen*** la jove s'enfronta amb serenitat a la seva mort pròxima, mentre que a l'última (la primera si l'interpreta un duo, Mignon i l'arpista, com a la novel·la), ***Nur wer die Sehnsucht kennt***, ens parla del sentiment de pèrdua que l'acompanya sempre.

Si el lied va ser un dels gèneres propis del Romanticisme, les peces breus per a piano sol (nocturns, humoresques, preludis...) són igualment característiques d'aquest període, i Schubert també hi va excel·lir. N'escoltarem dues mostres; la segona és ben coneguda, el tercer dels quatre ***Impromptus***, D. 899, mentre que la primera és massa poc interpretada, l'***Ungarische Melodie***. El baró von Schönstein, amic i també difusor de l'obra de Schubert, explica que estant-se tots dos a Zselig, a la residència del comte Esterházy, van sentir una noia que cantava a la cuina. Aquesta és la melodia recollida en aquesta peça; el seu aire i l'evocació d'una cítara la fan innegablement hongaresa, però alhora hi sentim, inconfusible, la gràcia i la joia de la música del compositor.

El concert acabarà amb una altra petita selecció de lieder, tots dedicats a l'amor, que ens farà retrocedir en el temps fins a arribar de nou als primers anys de la carrera de Schubert. La nostàlgia per un amor perdut és el tema d'***Im Frühling***, irresistible amb el seu acompanyament en forma de tema i variacions. Hi seguirà un lied infreqüent i molt bonic, ***Anne der Lyle***. Anne és un personatge de l'obra *A Legend of Montrose* de Walter Scott (tot i que el text de la cançó no és seu, sinó de l'avui desconegut Andrew MacDonald), una noia segrestada de petita i rescatada sent adolescent per una família que no és la seva. És a dir, un personatge amb molt en comú amb Mignon, que aquí canta la seva pena per un amor impossible. Un nou cant a la primavera, ***Frühlingsglaube***, en el qual les emocions es mesclen deixant un regust agredolç, com passa tan sovint als lieder de Schubert, ens portarà fins al 1815 i fins a Goethe de nou, amb el magnífic ***Rastlose Liebe*** i la seva definició de l'amor.

La proposta del programa d'avui, amb lieder per a soprano i quartet, però també amb obres per a soprano i piano, per a quartet de cordes i per piano sol, ens remet, immersos com estem en una schubertíada moderna, a les primeres schubertíades. I aquest és l'esperit, abans i ara: una reunió d'amics per celebrar la música de Schubert.

Cosmos Quartet

Helena Satué i Bernat Prat, violins | Lara Fernández, viola | Oriol Prat, violoncel

© Silvia Poch

Nascut a Barcelona el 2014, el Cosmos Quartet s'ha consolidat com un dels quartets de corda més atractius del panorama cambrístic actual. El 2018 va obtenir els primers premis en els concursos Irene Steels-Wilsing Foundation Competition de Heidelberg i Música de Cambra BBVA Montserrat Alavedra, entre d'altres. El grup ha estat convidat a participar a l'Streichquartettfest de Heidelberg, l'Auditori de Barcelona, la Schubertíada, la Quincena Musical Donostiarra, el Palau de la Música Catalana, el Wigmore Hall de Londres, el Gent Festival van Vlaanderen a Bèlgica, el Festival Pau Casals, el Festival de Torroella de Montgrí i l'East Neuk Festival a Escòcia. Des de la temporada 2021-22 fins a la 2023-24 són quartet resident al Palau de la Música Catalana, amb un cicle de vuit concerts dedicat a Robert Schumann, Johannes Brahms i Anton Webern. El quartet toca amb instruments construïts ex professo pel prestigiós lutier barceloní David Bagué.

Aquest és el vuitè concert del Cosmos Quartet a la Schubertíada; hi va debutar l'any 2018.

Katharina Konradi, soprano

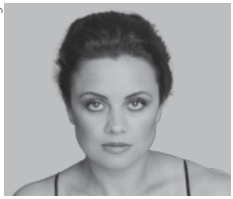

© Simon Pauly

Katharina Konradi va néixer a Bixkek, Kirguizistan, i és la primera soprano d'aquest país que té una carrera internacional com a cantant de lied, concert i òpera. Va fer el seu debut com a Ännchen (*Der Freischütz*) a l'Òpera Estatal d'Hamburg el 2018 i des de llavors ha estat membre del seu cos estable; tot seguit va debutar a l'Òpera de Dresden, l'Òpera Estatal de Baviera a Múnic i el Festival de Bayreuth. Des de llavors ha impressionat el públic i la crítica cantant papers com Pamina (*Die Zauberflöte*), Marzelline (*Fidelio*), Gretel (*Hänsel und Gretel*), Susanna (*Le nozze di Figaro*), Zerlina (*Don Giovanni*), Nannetta (*Falstaff*), Zdenka (*Arabella*) o Sophie (*Der Rosenkavalier*). Fa recitals regularment a la Schubertíada, a la Schubertiade de Hohenems/Schwarzenberg, al Wigmore Hall de Londres, la Philharmonie de Colònia, la Heidelberger Frühling o a la Pierre Boulez Saal de Berlín, entre d'altres auditoris.

Aquest és el setè concert de Katharina Konradi a la Schubertíada; hi va debutar l'any 2018.

Joseph Middleton, piano

© Marco Borggreve

L'aclamat pianista Joseph Middleton està especialitzat en l'art de l'acompanyament de cançons i la música de cambra. Durant els últims nou anys ha estat director del festival Leeds Lieder, músic en residència al Pembroke College Cambridge i professor en la seva *alma mater*, la Royal Academy of Music. Joseph col·labora amb cantants internacionals com Thomas Allen, Ian Bostridge, Sarah Connolly, Lucy Crowe, Iestyn Davies, Wolfgang Holzmair, Christiane Karg, Katarina Karnéus, Simon Keenlyside, Felicity Lott, Christopher Maltman, John Mark Ainsley, Kate Royal, Carolyn Sampson i Roderick Williams. És convidat habitual a l'Alice Tully Hall de Nova York, el Concertgebouw d'Amsterdam, la Konzerthaus de Viena, la Zürich Tonhalle, la Philharmonie de Colònia, la Philharmonie de Luxemburg, el Museu d'Orsay de París i el Wigmore Hall de Londres.

Aquest és el segon concert de Joseph Middleton a la Schubertíada; hi va debutar l'any 2021.

www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

Sabadell Fundació

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya

Organitzat per

Associació Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertíada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran ·Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Rosa Maria Cullell · Carlos Cusí · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Goicoechea · Jaume Graell · Glòria Gutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Glòria Renom · Gràcia Rodriguez-Illescas · Manuel Terrazo

Desafia les teves expectatives.
Nou Audi Q6 e-tron.

Autopodium
Girona, Figueres, Olot, Lloret de Mar
autopodiumaudi.com

Emissions combinades de CO_2: 0 g/km – Consum elèctric combinat: 19,4–17,0 kWh/100 km
Les xifres de consum de combustible i emissions de CO_2 es faciliten en intervals perquè depenen de l'equipament del vehicle seleccionat.

Dissabte 17 d'agost de 2024
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Cosmos Quartet
Katharina Konradi, soprano
Joseph Middleton, piano

FRANZ SCHUBERT
(1797 — 1828)

Johann Wolfgang von Goethe (1749 — 1832)

Wandrers Nachtlied II

Über allen Gipfeln
Ist Ruh,
In allen Wipfeln
Spürest du
Kaum einen Hauch;
Die Vögelein schweigen im Walde,
Warte nur, balde
Ruhest du auch.

Cançó nocturna del caminant II

Sobre tots els cims
hi ha pau,
en tots els arbres
a penes hi sents
una brisa;
els ocellets callen en el bosc.
Espera només,
aviat reposaràs tu també.

Johann Wolfgang von Goethe

An den Mond

Füllest wieder Busch und Tal
Still mit Nebelglanz,
Lösest endlich auch einmal
Meine Seele ganz.

Breitest über mein Gefild
Lindernd deinen Blick,
Wie des Freundes Auge mild
Über mein Geschick.

Jeden Nachklang fühlt mein Herz
Froh und trüber Zeit,
Wandle zwischen Freud und Schmerz
In der Einsamkeit.

Fließe, fließe, lieber Fluß!
Nimmer werd ich froh;
So verrauschte Scherz und Kuß,
Und die Treue so.

Ich besaß es doch einmal,
Was so köstlich ist!
Daß man doch zu seiner Qual
Nimmer es vergißt.

Rausche, Fluß, das Tal entlang,
Ohne Rast und Ruh,
Rausche, flüstre meinem Sang
Melodien zu,

Wenn du in der Winternacht
Wütend überschwillst,
Oder um die Frühlingspracht
Junger Knospen quillst.

Selig, wer sich vor der Welt
Ohne Haß verschließt,
Einen Freund am Busen hält
Und mit dem genießt,

Was, von Menschen nicht gewußt
Oder nicht bedacht,
Durch das Labyrinth der Brust
Wandelt in der Nacht.

A la lluna

Omple de nou el bosc i la vall
amb el fulgor tranquil de la boira,
i per una vegada, obriràs per fi
la meva ànima totalment.

Estén la teva mirada mitigant
sobre els meus camps,
dolça com els ulls de l'amic
sobre el meu destí.

Cada record omple el meu cor
d'hores joioses i grises;
camino entre alegries i penes,
en la solitud.

Corre, corre, estimat riu!
mai estaré content;
es varen perdre bromes i petons,
i també la fidelitat.

Però jo tenia una vegada
això que és tan deliciós!
i que, pel meu turment,
mai no podré oblidar.

Murmura, riu, al llarg de la vall,
sense descans ni repòs,
murmura, xiuxiueja
les melodies dels meus cants.

Quan en la nit d'hivern
et desbordis furiós,
o quan en l'esplendor primaveral
reguis les tendres poncelles.

Beneïda la que, sense odi,
es guarda del món,
conserva un amic contra el pit
i gaudeix amb ell.

La que, sense saber-ho els homes,
o sense pensar-ho,
a través del laberint del pit,
camina en la nit.

Johann Wolfgang von Goethe

Gretchen am Spinnrade

Meine Ruh' ist hin,
Mein Herz ist schwer,
Ich finde sie nimmer
Und nimmermehr.

Wo ich ihn nicht hab'
Ist mir das Grab,
Die ganze Welt
Ist mir vergällt.

Mein armer Kopf
Ist mir verrückt
Mein armer Sinn
Ist mir zerstückt.

Nach ihm nur schau' ich
Zum Fenster hinaus,
Nach ihm nur geh' ich
Aus dem Haus.

Sein hoher Gang,
Sein' edle Gestalt,
Seines Mundes Lächeln,
Seiner Augen Gewalt.

Und seiner Rede
Zauberfluss.
Sein Händedruck,
Und ach, sein Kuss!

Mein Busen drängt sich
Nach ihm hin.
Ach dürft' ich fassen
Und halten ihn.

Und küssen ihn
So wie ich wollt'
An seinen Küssen
Vergehen sollt'!

Margarida a la filosa

La meva pau ha fugit,
el cor em pesa;
ja no els trobaré
mai més.

On ell no hi és,
hi ha la meva tomba;
el món sencer
se m'ha amagat.

El meu pobre cap
està trastocat,
els meus sentits
estan destrossats.

Només miro per la finestra
per veure'l,
només per ell
surto de casa.

El seu caient distingit,
la seva noble figura,
el somriure de la seva boca,
la força dels seus ulls,

i el màgic corrent
de les seves paraules,
la seva mà entre les meves,
i ai! els seus besos.

El meu pit
l'anhela ardentment.
Ah, si pogués agafar-lo
i retenir-lo!

I besar-lo
com jo voldria!
Em moriria
amb els seus besos!

Johann Wolfgang von Goethe

Gesánge aus “Wilhelm Meister”

Heiss mich nicht reden

Heiss mich nicht reden, heiß mich schweigen,
Denn mein Geheimnis ist mir Pflicht;
Ich möchte dir mein ganzes Innre zeigen,
Allein das Schicksal will es nicht.

Zur rechten Zeit vertreibt der Sonne Lauf
Die finstre Nacht, und sie muß sich erhellen;
Der harte Fels schließt seinen Busen auf,
Mißgönnt der Erde nicht die tiefverborgnen
Quellen.

Ein jeder sucht im Arm des Freundes Ruh,
Dort kann die Brust in Klagen sich ergießen;
Allein ein Schwur drückt mir die Lippen zu,
Und nur ein Gott vermag sie aufzuschließen.

So lass mich scheinen

So lasst mich scheinen, bis ich werde,
Zieht mir das weisse Kleid nicht aus!
Ich eile von der schönen Erde
Hinab in jenes dunkle Haus.

Dort ruh’ ich eine kleine Stille,
Dann öffnet sich der frische Blick;
Ich lasse dann die reine Hülle,
Den Gürtel und den Kranz zurück.

Und jene himmlischen Gestalten
Sie fragen nicht nach Mann und Weib,
Und keine Kleider, keine Falten
Umgeben den verklärten Leib.

Zwar lebt’ ich ohne Sorg’ und Mühe,
Doch fühlt’ ich tiefen Schmerz genung.
Vor Kummer altert’ ich zu frühe;
Macht mich auf ewig wieder jung!

Cants de “Wilhelm Meister”

No em facis parlar

No em facis parlar, fes-me callar,
car el secret és el meu deure.
Et voldria mostrar tots els meus pensaments,
però el meu destí no ho permet.

En el moment oportú el curs del sol
expulsa l’obscura nit, que s’ha d’il·luminar;
la dura roca obre les seves entranyes
i no escatima a la terra les ocultes
fonts.

Cadascú busca repòs en els braços de l’amic,
on el cor pugui desfogar les seves queixes,
però un jurament em tanca els llavis,
i només un déu els podria obrir.

Deixeu-me lluir

Deixeu-me lluir, mentre visqui;
no em traieu el vestit blanc!
M’apresso a deixar la bella terra
cap a aquella sòrdida morada fosca.

Descansaré allà en curta pau,
després s’obrirà la fresca mirada
i deixaré llavors darrere meu
els simples embolcalls, la cinta i la corona.

I aquelles figures celestials
no pregunten si ets home o dona,
i cap vestit, ni cap arruga
cobriran el cos transfigurat.

Vaig viure certament sense penes ni molèsties,
però vaig sentir un profund dolor.
L’aflicció em va envellir massa aviat...
Feu-me jove per sempre més!

Nur wer die Sehnsucht kennt

Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiss, was ich leide!
Allein und abgetrennt
Von aller Freude,
Seh' ich an's Firmament
Nach jener Seite.
Ach! der mich liebt und kennt
Ist in der Weite.
Es schwindelt mir, es brennt
Mein Eingeweide.
Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiss, was ich leide!

Només el qui coneix l'enyorança

Només el qui coneix l'enyorança
sap el que sofreixo!
Sola i separada
de tota alegria,
miro el firmament
cap aquell costat.
Ai! el que m'estima i em coneix
està molt lluny.
Em marejo, se'm cremen
les entranyes.
Només el qui coneix l'enyorança
sap el que sofreixo!

Ernst Schulze (1789 — 1817)

Im Frühling

Still sitz ich an des Hügels Hang,
Der Himmel ist so klar,
Das Lüftchen spielt im grünen Tal,
Wo ich beim ersten Frühlingsstrahl
Einst, ach, so glücklich war.

Wo ich an ihrer Seite ging
So traulich und so nah,
Und tief im dunkeln Felsenquell
Den schönen Himmel blau und hell,
Und sie im Himmel sah.

Sieh, wie der bunte Frühling schon
Aus Knosp' und Blüte blickt!
Nicht alle Blüten sind mir gleich,
Am liebsten pflückt' ich von dem Zweig,
Von welchem sie gepflückt.

Denn alles ist wie damals noch,
Die Blumen, das Gefild;
Die Sonne scheint nicht minder hell,
Nicht minder freundlich schwimmt im Quell
Das blaue Himmelsbild.

Es wandeln nur sich Will und Wahn,
Es wechseln Lust und Streit,
Vorüber flieht der Liebe Glück,
Und nur die Liebe bleibt zurück,
Die Lieb' und ach, das Leid!

O wär ich doch ein Vöglein nur
Dort an dem Wiesenhang!
Dann blieb' ich auf den Zweigen hier,
Und säng ein süsses Lied von ihr,
Den ganzen Sommer lang.

En primavera

M'assec callat a la falda del turó,
el cel és molt clar,
les brises juguen en la verda vall,
on, amb els primers raigs de la primavera,
una vegada, ai!, vaig ser tan feliç.

On jo anava al seu costat
tan confiat i tan a prop,
i on, en el fons de l'obscura font entre les roques,
veia el cel bell, blau i diàfan,
i a ella en el cel.

Mira, la primavera virolada
ens contempla ja des de les poncelles i les flors!
No totes les flors són iguals per a mi,
m'agrada més collir-les de la branca
on ella les collia!

Car tot és com era abans,
les flors, els camps;
el sol no brilla menys clar,
ni en la font es reflecteix menys amable
la imatge del cel blau.

Només varien els desigs i les il·lusions,
canvien els plaers i els combats;
passa volant la felicitat de l'amor,
i només queda l'amor,
l'amor i, ai!, el dolor!

Ah, si pogués ser un ocellet
allà a la falda del prat,
llavors em posaria en aquella branca,
i hi entonaria una dolça cançó sobre ella
durant tot l'estiu.

Andrew MacDonald (1757 — 1790)
Versió alemanya de Sofie May (1788 — 1827)

Lied der Anne Lyle

Wärst du bei mir im Lebenstal,
Gern wollt' ich alles mit dir teilen;
Mit dir zu flieh'n wär' leichte Wahl,
Bei mildem Wind, bei Sturmes
Heulen.

Doch trennt uns harte Schicksalsmacht
Uns ist nicht gleiches Loos geschrieben.
Mein Glück ist, wenn dir Freude lacht
Ich wein' und bete für den Lieben.

Es wird mein töricht' Herz vergeh'n
Wenn's alle Hoffnung sieht verschwinden
Doch soll's nie seinen Gram gesteh'n,
Nie mürrisch klagend ihn verkünden.

Und drückt des Lebens Last das Herz,
Soll nie den matten Blick sie trüben,
So lange mein geheimer Schmerz
Ein Kummer wäre für den Lieben.

Cançó d'Anne Lyle

Si estiguessis amb mi en la vall de la vida,
m'hauria agradat compartir-ho tot amb tu;
no hauria mai dubtat de fugir amb tu,
tant en vents suaus, com en fragoroses
tempestes.

Però la força d'un destí cruel ens separà,
ben diferenciats eren els nostres fats!
Que sigui la teva joia, per a mi n'hi ha prou
a plorar i pregar pel que jo estimo.

Les angoixes que sentirà aquest cor embogit
quan vegi desaparèixer tota esperança,
no les revelaran ombrívols brogits,
ni tan sols els meus propis murmuris egoistes.

I si el pes de la vida em pren el cor,
no m'ha d'enterbolir mai la mirada,
si el meu secret dolor
pot afligir l'estimat.

Johann Uhland (1787 — 1862)

Frühlingsglaube

Die linden Lüfte sind erwacht,
Sie säuseln und weben Tag und Nacht,
Sie schaffen an allen Enden.
O frischer Duft, o neuer Klang!
Nun, armes Herze, sei nicht bang!
Nun muss sich Alles, Alles wenden.

Die Welt wird schöner mit jedem Tag,
Man weiss nicht, was noch werden mag,
Das Blühen will nicht enden.
Es blüht das fernste, tiefste Tal:
Nun, armes Herz, vergiss der Qual!
Nun muss sich Alles, Alles wenden.

Fe primaveral

Les brises suaus estan despertes,
murmuren i es mouen dia i nit,
i arriben a tot arreu.
Oh, perfum refrescant! Sons renovats!
Ara, pobre cor, no tinguis por!
Ara tot, tot ha de canviar.

El món serà cada dia més formós,
i no sabem el que encara pot succeir,
la floració mai s'acabarà;
florirà la vall més profunda i llunyana:
ara, pobre cor, oblida les penes!
Ara tot, tot ha de canviar.

Johann Wolfgang Goethe

Rastlose Liebe

Dem Schnee, dem Regen,
Dem Wind entgegen,
Im Dampf der Klüfte,
Durch Nebeldüfte,
Immer zu! Immer zu!
Ohne Rast und Ruh!

Lieber durch Leiden
Möcht' ich mich schlagen,
Als so viel Freuden
Des Lebens ertragen.
Alle das Neigen
Von Herzen zu Herzen,
Ach, wie so eigen
Schaffet das Schmerzen!

Wie soll ich flieh'n?
Wälderwärts zieh'n?
Alles vergebens!
Krone des Lebens,
Glück ohne Ruh,
Liebe, bist du!

Amor inquiet

A través de la neu,
de la pluja i el vent,
del baf dels abismes,
o dels hàlits de la boira,
sempre endavant! sempre endavant!
Sense descans, sense repòs!

M'agradaria més de veure'm
atacat pel sofriment,
que suportar en aquesta vida
tantes alegries.
Tots aquests afanys
de cor a cor,
ai, quines penes
creen més singulars!

Com puc fugir?
A través dels boscos?
Tot és inútil!
Ets, amor,
la corona de la vida,
la felicitat sense repòs!

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

SCHUBERTIADE

Nr. 50

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny
del 23 al 31 d'agost 2025

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre 2025

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, Andrè Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya

Col·laborador principal

Sabadell Fundació

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Ajuntament de Barcelona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

CaixaEnginyers BANCA COOPERATIVA

Damm Fundació

Vilajuïga
L'aigua amb uns punts de gas

Gràcies a

Audi
Autopodium
Girona · Olot · Figueres · Lloret de Mar

el motel RESTAURANT
Hotel Empordà ★★★★
Figueres

Institut ramon llull

aie ARTISTAS INTÉRPRETES O EJECUTANTES

GOBIERNO DE ESPAÑA · MINISTERIO DE CULTURA · inaem INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Mitjans col·laboradors

CatMúsica

EMPORDÀ

Bisbat de Girona · Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Agraïment Amics de la Schubertíada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertíada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Rosa Maria Cullell · Carlos Cusí · Carmen de Robert · Manel Bertran · Alba Espargaró · Xavier Coicoechea · Jaume Graell · Glòria Gutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Glòria Renom · Gràcia Rodriguez-Illescas · Manuel Terrazo

Organitza

Associació Franz Schubert

www.schubertiada.cat